

VĚTRNÍK

Ročník LII.

Sobota 2. října 2021

číslo 10.

To hezké, vzácné, dojemné

a vpravdě dramatické v životě je, že vše nakonec uplyne. Tak letos uplynul i 52. ročník naší přehlídky, o kterou jsem se bála už od té loňské, co byla-nebyla... Nemám tolik slov ani času, abych vyjádřila dostatečně přesně vše, co jsem cítila před týdnem. Nejvíce snad strach, jak to opravdu bude. Přijedou soubory? Přijdou diváci? Bude se někdo chtít učit v kurzech? Budou Krakonošáci na svých místech od propadla přes hlediště, šatnu, krámky, kuchyňku, malý sál, půdičku, techniku a obloukem zpět k hledišti a jevišti? Přijme město soubory, budou mít kde spát, jíst, bavit se? Přijedou kamarádi, aby pobýli, posedli, popovídali? Má vůbec smysl se do toho pouštět???

Teď už vím, že strach se začal rozplývat hned po prvních dnech, ale úplně vymizel až s posledním zářijovým dnem. Těžká doba poznamenala každého z nás, ale já už vím, že přehlídka stála za to. Připadala jsem si jako Martin Písařík, všechno jsem zažívala zase poprvé a velmi hluboce. Stisky rukou, úsměvy, pevná objetí i slzy v očích, bolest na hrudi i radost, že tu jsme zase spolu a že jsme se nedali.

Děkuju!!!

Toť vše.

Vlastně ne, musím se vás zeptat na něco důležitého a chci slyšet vaši odpověď teď hned. Půjdete do toho zase za rok znova? Když vy, tak já taky. A nezapomeňte, sliby se mají plnit. Tak za necelý rok na shledanou!!!

Svatava Hejralová, ředitelka KDP

LIII. ročník bude 1. - 8. října 2022

Ohlédnutí za letošním ročníkem KDP

Když jsme se před týdnem poprvé sešli na semináři po představení souboru z Meziměstí, vyjádřil jsem velké potěšení, že jsme se tady na Vysokém mohli konečně sejít po dlouhých čtyřadvaceti měsících. Že to celospolečenská situace dovolila, pořadatelé to nevzdali a letošní KDP zorganizovali. Ano, bylo to z potěšení, že vidíme amatérské divadlo a v ku-

loárech o něm povedeme vášnivé debaty, stejně jako na seminářích, půdičce, v Klubu mladých a sám nevím kde ještě. Ale snad ještě více jsem se těšil, a to mi, prosím, odpusťte, na divadlech stejně postižené lidi, na ty známé a kamarády, které jsem nekonečně dlouhou dobu neviděl. Takže sláva, že jsme se zase viděli, že jsme opět mohli zažít báječný

týden ve Vysokém, že jsme ho mohli prožít přátelsky i odborně smysluplně. A o tom to snad všechno je.

Ale teď už hlavně k tomu, proč tu stojím a čtu závěrečnou zprávu lektorského sboru o programové stránce letošního Krakonošova divadelního podzimu.

Jak už bylo řečené, první soutěžní představení přivezl do Vysokého DS J. K. Tyl z Meziměstí. Častý účastník KDP, soubor zaměřující se především na komediální repertoár, se tentokrát představil se situačně-konverzační komedií současného českého autora, herce a režiséra Antonína Procházky S tvojí dcerou ne. A rovnou říkám, že to bylo úspěšné zahájení přehlídky. Salvy smíchu z publika to potvrzují, za lektory konstatují, že souboru více vycházely slovní gagy než ty situační. Přesnější průběžné jednání herců by tuto inscenaci pozvedlo ještě o hodný kus k dokonalosti.

Jak přes kopírák bychom mohli hovořit o problémech i kladech další soutěžní inscenace Do-

s divadlem už zkušenosti mají a které začátečníky dokázaly citlivě vést tak, že vznikla z velké míry velmi podařená, smysluplná inscenace. Inscenace, které především vévodí oba z velké míry autentičtí představitelé.

Boleradický soubor bratří Mrštíků netřeba blíže představovat. Letos jsme od něj zhlédli hru, o které by se dalo říci, že je velmi úspěšná na amatérských jevištích nedávné doby. Kulhavý mezek aneb Výbuch na jičínském zámku od Oldřicha Daňka se přímo nabízí svým obsazením i tematickým zaměřením, aby ho hráli amatéři. Jen si musí dát pozor, že

volená s rizikem od Davea Freeman. Sehrál ji DS Osvětové besedy, Velká Bystrice. Stejný žánr, podobně fraškovitě zamotaný příběh, jen ty reakce z publika byly o něco slabší. Důvody? Menší herecká zkušenost souboru s tímto žánrem a z toho plynoucí nevyrovnanost hereckých výkonů. Dále pak velký časový odstup od posledních repríz, zmechanizování jednání a zřejmě do jisté míry i méně důsledná dramaturgicko-režijní příprava. Viděl jsem tuto inscenaci před půldruhým rokem a musím říci, že tehdy to byla jiná štáva.

Zajímavou genezi měla inscenace souboru z Kyjovic. Dva kamarádi, herci bez zkušenosti, si chtěli zkusit zahrát divadlo. Jak si usmyslili, tak i učinili. Oslovila je hra amerického dramatika a scénáristy

Jeffa Barona: Návštěvy u pana Greena. A protože vytušili, že jde o náročný titul, přizvali si dvě režisérky, které naopak

hra od doby svého vzniku už přeci jen zestárla, zvláště její první polovina. Boleradické představení se pyšní výbornými hereckými výkony, je to dobře vymyšlený divadelní tvar, který funguje. Takže pokud jsme vyslovili připomínky, jde o nadstavbové náměty k zamyšlení k jinak dobře fungující inscenaci.

I když Ochotnický spolek Žumpa musel narychlo přivést jinou svou inscenaci než avizovaný a do programu letošního KDP zařazený Klub a nemohl se tím pádem zúčastnit soutěže, jednalo se o náhradu rovnocennou. Přiznání od Jamese Grahama je napsané pro jednoho herce. Ben Edwards je zakřiknutý mladý muž, který má problémy se světem kolem něj a díky jeho prvnímu daňo-

vému přiznání se o tomto člověku můžeme dozvědět víc. Zajímavá inscenace mající jasný tvar vyvolala širší diskuzi, kudy asi vedou cesty zdivadelnění prostého vyprávění.

Velmi plodný a současně zkušený soubor z Popůvek u Brna se představil s tragikomií irské autorky Marie Jones Plný kapsy šutrů. Má ji na repertoáru už dvanáct let, v roce 2010 s ní vystoupil v programu Jiráskova Hronova.

má spád, humor, obrovské nasazení herců, ale zřejmě kvůli akcentům na gag a vtip se z inscenace vytratila ona tragická linka,

vat protivníka, a v přidání jakýchsi pěvecko-recitačních meziher alá Brecht. Vznikl tak výrazně stylizovaný tvar, divadlo-teze,

kteřá může být nositelem tématu.

Ve středu jsme zhlédli hned dvě inscenace. Nejdříve derniérovalo Rádobydivadlo Klapý výraz-

efektní snad po formální stránce, ale málo budované z vnitřku příběhu a jeho postav.

Večerní jeviště pak patřilo Kroužku divadelních ochotníků,

Úspěšná inscenace se především pyšní dvěma excelentními hereckými výkony v jedenácti postavách. Herci se v prudkých střizích proměňují do dalších postav, a to i ženských, aby se vzápětí, zase stříhem, vrátili do svých ústředních - Charliho a Jacka. Viděli jsme výborné představení, které

nou úpravu první verze hry Maxima Gorkého Vassa Železnova. Úpravu pro soubor připravil externí režisér Václav Špirit a spočívala v až na dřev seškrtném originálu, vypíchnutí nejdramatičtějších scén hádek postav o majetek nebo o to, jak zlikvido-

Hvozdná. Dramatizátorka a režisérka v jedné osobě Alena Herman nazkoušela autobiografickou knihu Sergeje K. Dakova Odpust', Natašo! Vznikla tak inscenace efektní, místy velmi dra-

pobavení. V posledních letech však soubor hledá i komedie s výraznějším, nejen zábavnějším tématem, čehož důkazem je i *Úča musí pryč*. Kvalitativní posun v dramaturgii souboru se ovšem zatím neprojevil v samotném jevištním tvaru inscenace, který se potýká se začátečnickými herecko-režijními problémy.

No a posledním soutěžním představením 52. KDP se stala inscenace souboru ŠAMU ze Štítiny. Dva příběhy ze hry Roberta Andersona *Viš přece, že neslyším, když teče voda* (Stopy holubic, Já jsem Herbert) jsou velice směšné, ale zároveň velice lidské. Inscenace jako celek se ve Vysokém jevila jako kultivovaný, dovedně vybudovaný počín, který se postaral o důstojné, vtipné završení sou-

maticky silná, místy ve způsobu vyprávění i v použitých divadelních prostředcích poněkud naivní, místy zase emotivně působivá. Na těchto emocích se v nemalé míře podílí výborná práce s hudbní a světelnou složkou inscenace.

Úča musí pryč od německého dramatika Lutze Hübnera. Tak o tom hrál, a nejen o tom, ve čtvrtek večer DS Ledříček při TJ Sokol, Klášterec nad Orlicí. Historie amatérského divadla v Klášteřci je více jak stodvacetiletá. Novodobá historie začíná rokem 1997 a dramaturgie souboru se od té doby zaměřuje na hraní pohádek a veseloher určených především pro

těžního programu letošního ročníku.

Podrobnější reflexe o jednotlivých inscenacích naleznete, jak je asi všeobecně známo, v jednotlivých číslech *Větrníku*. Závěrem mi proto dovoluňte poděkovat nejprve organizátorům za pohostinnost a báječné podmínky pro práci lektorů. Podruhé všem souborům za jejich předvedené inscenace. A potřetí vyjádřit názor, že letošní dramaturgie přehlídky a inscenační výsledky i přes covidové překážky byly nad jiné roky vlastně mimořádné. To je asi největší radost, kterou si z letošního KDP odvážím. Děkuji.

Jaroslav Kodeš

Ceny do soutěže věnovali:

Bolija Vysoké, Dušan Zakopal, Jizerská oblast SČDO, Lenka Richterová, město Vysoké nad Jizerou, Občanské sdružení Větrov, SČDO, Vladimír Altán Mátl, Vobskočák, COMEWOO, Stanislav Mareš, ČRo Liberec, Hana Dohnalová.

Dámy a pánové,

dovolte mi, abych volně navázal na zprávu předsedy poroty.

Letošní ročník byl svým způsobem výjimečný. Byl postižen opět se rozvíjející epidemií covid-19. Postupové přehlídky byly tím

označeni oranžovými a zelenými pásky na zápěstí, osazenstvo pak bylo označeno visačkami dokládajícími, že jsou na seznamu evidovaných, co se týče testu, nemoci či očkování.

Rád bych připomněl doprovodný program přehlídky. V neděli nás poctila svojí návště-

zasazeny nejvíce a programová rada sestavovala program ze dvou ročníků. A i když se zdálo, že je program hotový, na poslední chvíli kvůli nemoci Nučičtí místo Klubu Jakuba Kolára uvedli mimo soutěž zdařilé monodrama Přiznání Jamese Grahama a Štítinští museli nazkoušet v průběhu přehlídky záskok jedné z hlavních postav v jedné své povídce.

Před divadlem stál karavan z Opavy na covidové testy. Testování a očkování účastníci byli

vou ve velkém sále Dana Morávková. V pondělí pořadatelé připravili pro porotu a návštěvu z ministerstva kultury tajný výlet na josefodolskou přehradu. Přednášku na téma 150 let divadelního spolku Přemysl rozšířenou o současný stav amatérského divadla u nás i v Evropě měla v úterý odpoledne Lenka Lázněvská. Následoval pak koncert dětí ze ZUŠ Rokytnice nad Jizerou v parku nazvaný Na pohodu, přidal se i pravidelný návštěvník

přehlídky Martin Písařík s Pavlínou Drmlovou. Videokavárna, která si vybrala odpolední hodiny v neděli, čtvrtek a pátek, ukazovala nejen minulost přehlídky, ale i dění v obci. Na závěr vystoupil v sobotu host přehlídky DS Karla Čapka Děčín se hrou Vražda sexem.

Volné chvíle jste si mohli zpříjemnit prohlížením výstav instalovaných jednak tady v divadle Krakonoš – Co ty a divadelní přehlídka a Vzpomínka na Jana Císaře. V muzeu pak to byla výstava ke sto padesáti letům vzniku ochotnického spolku Přemysl.

Každodenní vítání na městském úřadu zpestřovalo pěvecké vystoupení Karolíny Patočkové a Kláry Strnádkové. Před divadlem

firmě EMBA Paseky nad Jizerou, odborné a laskavé porotě pod vedením Jaroslava Kodeše ve složení Petra Richter Kohutová, Petr Jan Svoboda, Michal Zahálka a Petr Kolínský. Také děkuji lektorům odborných kurzů: půdičkářů, kde Jaromír Hruška zaskočil za původně osloveného Zdeňka Janála, kurzu KDP mladým - Haně Marvanové a Petru Theodoru Pidrmanovi a Vladislavu Kračíkovi, lektoru Klubu režisérů SČDO, vedoucím kurzů Jaromíru Kejzlarovi, Vladce Kodouskové a Janu Hejralovi. Děkuji i kolegům v redakci deníku Větrník, Janě Fričové, Lukáši Frydrychovi, Kateřině Caithamlové a fotografu Ivu Mič-

Krakonoš pak vítala dechová hudba Táboranka pod taktovkou Jiřího Jíny a oko návštěvníků přitahovaly mažoretky, jež přijížděly do Vysokého z Jablonce nad Jizerou a jeho okolí. Kromě vítání jsme se každý den také loučili a poslechli si vždy jednu kerkonošskou poudačku v interpretaci Martina Hnyka, či po představení se setkávali se souborem na malém sále divadla Krakonoš. Během přehlídky vyšlo deset zpravodajů Větrník. Snažili jsme se v nich mapovat denní dění v divadle i jeho nejbližším okolí včetně recenzí od členů odborné poroty na odehraná představení společně s názorem Půdičkářů a mladých milovníků divadla. Větrník také vycházel s denním spožděním na novém webu kdpvysoké.cz

A nyní mi dovolu, abych poděkoval všem, kteří se na zdár-

ném průběhu přehlídky podíleli. Ministerstvu kultury, Libereckému kraji, městu Vysoké nad Jizerou, partnerům a sponzorům, především hlavnímu partnerovi,

kalovi. Poděkování patří hasičům za bdění nad naší bezpečností, všem ubytovatelům, tělovýchovné jednotě i integrované střední škole.

Zvláště děkuji pak především pořadatelům – Občanskému sdružení Větrov a Divadelnímu spolku Krakonoš s ochotnými technikami a všem, kteří přiložili ruku k dílu, starali se o naše žaludky společně s restaurací U Medvěda i uklízeli celou budovu několikrát denně. Všem, bez jejichž práce by přehlídka nebyla přehlídkou. Bylo jich požehnaně, tedy 72 (94 s mimokrakonášky). A zvláštní poděkování zaslouží naši věrní diváci. A zároveň obdiv, že v hojném počtu sledovali představení i v nepříliš pohodlných rouškách či respirátorech.

Josef Hejral, předseda SČDO

Nová držitelka Zlatého Tyla

Česká obec sokolovská, Divadelní centrum Podbeskydí, Občanské sdružení divadelních ochotníků, Orel Česká republika, Svaz českých divadelních ochotníků, Skupina amatérských loutkářů SČDO a Volné sdružení východočeských divadelníků udělují
Zlatý odznak J. K. Tyla

Marcele Škodové

za dlouholeté všestranné působení ku prospěchu Divadla ve Vysokém nad Jizerou
a národní přehlídky Krakonošův divadelní podzim

Ing. Marcela Škodové

Ve vysokém divadle začala jako většina mladých děvčat rolí uvaděčky, ale už v roce 1977 se využila její „kvalifikace“ dobré recitátorky z dramatického kroužku knihovny, aby zvládla v loutkové scéně mluvit Kalupinku. Loutkám zůstala věrná přes 33 let dodnes, ať jako princezna, víla nebo čarodějnice, případně technická výpomoc. Však se s nimi podívala nejen na Čechovu Olomouc, ale i na mezinárodní loutkářský festival do Francie (1997). V loutkovém divadle patří mezi nestory, více délkou působení než věkem.

Rolí na velkém divadle má na svém kontě jen pár, můžeme připomenout královnu vil ze Strakonického dudáka. O to více se podílela na krkonošských pásmech jako vypravěčka i jako tanečnice tehdy nově vzniklého tanečního kroužku při DS Krakonoš. Bylo uvedeno téměř 40x nejen v okolí Vysokého, ale i v dalších místech republiky. Její skvělé mluvy se využívalo i při moderování rozličných oslav, jak bývalo zvykem. Velmi rychle se zjistilo, že je výborná pro zázemí inscenací jako inspicientka nebo skvělá nápověda. Nikdy jí nevadilo pomáhat u dalších akcí, dětského dne, bálů, kuchyňky, různých slavností a tolik potřebných brigád, pro divadlo Krakonoš zcela nezbytných. V dobách, kdy se ve Vysokém pořádalo hodně akcí pro SČDO, patřila opět k těm aktivním.

Samostatnou a zcela nepřehlédnutou kapitolou jejího podílu v ochotnickém divadle je působení na národní přehlídce, kde v roce 1978 začínala jako uvaděčka, pomocná technická síla i hos-

teska. Po změně poměrů postoupila v roce 1991 do přípravného výboru, kde je dodnes její hlavní činností hospodaření celé přehlídky. Její příslovečná pečlivost se této akci vyplácí. Opět patří mezi pokorné, pracovité a nenápadné členy spolku a přehlídky. Hospodárka Krakonošova divadelního podzimu nesklízí potlesk na otevřené scéně, tak

jako velké role, které uvíznou v paměti diváků, ale jen symbolický, tichý, když položky má dát – dal nejsou v rozporu.

Podávám proto návrh na udělení Zlatého odznaku J. K. Tyla při příležitosti jejího životního jubilea 60 let. Přesně polovinu z toho - i při rodině a studiu na vysoké škole - věnovala přehlídce.
Sv

**Na návrh odborné poroty LII. národní přehlídky
venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou
Krakonošův divadelní podzim 2021
přehlídka udělila tato čestná uznání:**

Aleši Kučerovi za roli Luboše	ve hře Antonína Procházky S tvojí dcerou ne
Anežce Harušťákové za roli Sandry	ve hře Antonína Procházky S tvojí dcerou ne
Tomáši Hradilovi za technickou přípravu scény	hry Davea Freemana Dovolena s rizikem
Silvii Grygarové a Zdeňce Kulové za režii	hry Jeffa Barona Návštěvy u pana Greena
Nikole Korábové a Štěpánce Veselé za výpravu	hry Oldřicha Daňka Kulhavý mezek aneb Výbuch na jičínském zámku
Jiřímu Brabcovi za režii	hry Oldřicha Daňka Kulhavý mezek aneb Výbuch na jičínském zámku
Martině Čechové za roli Anny	ve hře Maxima Gorkého Vassa
Davidu Langerovi za roli Sergeje	ve hře Aleny Herman Odpust', Natašo!
DS Ledříček při TJ Sokol, Klášterec nad Orlicí za dramaturgickou volbu	hry Lutze Hübnera Úča musí pryč!
Ondřeji Bendovi za roli George	ve hře Roberta Andersona Víš přece, že neslyším, když teče voda
Evě Kodešové za roli Harriety	ve hře Roberta Andersona Víš přece, že neslyším, když teče voda
DS Pod zámek, Kyjovice za inscenaci	hry Jeffa Barona Návštěvy u pana Greena
DS bratří Mrštíků, Boleradice za inscenaci	hry Oldřicha Daňka Kulhavý mezek aneb Výbuch na jičínském zámku
Elišce Bochové ml. za pedagogické schopnosti aplikované na uvedení	hry Úča musí pryč!

**Na návrh odborné poroty LII. národní přehlídky
venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou
Krakonošův divadelní podzim 2021
přehlídka udělila tyto ceny:**

Jitce Smutné za roli Helgy Philbyové	ve hře Davea Freemana Dovolena s rizikem
Tomáši Vodvářkovi za roli pana Greena	ve hře Jeffa Barona Návštěvy u pana Greena
Janu Sieberovi za roli Rosse Gardinera	ve hře Jeffa Barona Návštěvy u pana Greena
Janu Korábovi za roli dědka Vambery	ve hře Oldřicha Daňka Kulhavý mezek aneb Výbuch na jičínském zámku
Janě Jirgalové za roli Markéty	ve hře Oldřicha Daňka Kulhavý mezek aneb Výbuch na jičínském zámku
Zbyňku Háderovi za roli principála Jakuba Grundleho	

ve hře Oldřicha Daňka **Kulhavý mezek aneb Výbuch na jičínském zámku**
Josefu Širhalovi za herecký výkon

DS AMADIS, Popůvky u Brna za kostýmy

Václavu Špiritovi za dramaturgickou volbu

Jiřímu Chadrabovi za roli Pavla

Aleně Herman za scénář

Martinu Cuřínovi a Marku Hermanovi za světla a zvuk

Jarmile Baranové a Václavu Bendovi za hereckou souhru

ve hře Roberta Andersona **Víš přece, že neslyším, když teče voda**

Zvláštní cenu ředitelky přehlídky:

Evě Kodešové za záskok

ve hře Roberta Andersona **Víš přece, že neslyším, když teče voda**

Cenu Dušana Zakopala:

Tomáši Vodvářkovi za nejlepší seniorský výkon přehlídky v roli pana Greena

ve hře Jeffa Barona **Návštěvy u pana Greena**

Zvláštní cenu poroty:

souboru ŽUMPA Nučice za pohotový a přínosný záskok

se hrou Jamese Grahama **Přiznání**

Hlavní cenu poroty:

Ondřeji Buchtovi za nejlepší herecký výkon přehlídky

ve hře Marie Jones **Plný kapsy šutrů**

DS AMADIS, Popůvky u Brna za inscenaci

hry Marie Jones **Plný kapsy šutrů**

**Na návrh odborné poroty LII. národní přehlídky
venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou
Krakonošův divadelní podzim 2021**

**přehlídka do programu Jiráskova Hronova 2022
nominace neuděluje**

a bez udání pořadí doporučuje

**inscenaci hry
Kulhavý mezek aneb Výbuch na jičínském zámku
v provedení
DS bratří Mrštíků, Boleradice**

**inscenaci hry
Návštěvy u pana Greena
v provedení
DS Pod zámek, Kyjovice**

